

Forholdene i Tyskland — det er kun 2 Vinier, og jeg haaber, at jeg med den ærede For- mand's Tillabelse maa oplæse dem —: „I Tyskland synes det at have givet Anledning til et overordentligt Virvar i alle Forhold, i alt Fald i alt, hvad der vedrører Træva- rer, der købes og sælges i alle mulige Maal“. Det var Oplysningen for Tysklands Ved- kommende. Udvalget har ikke benægtet, at det er Tilfældet, hvad der her staar, og man tør vel antage, at det er i alle Forhold, det har forarsaget Forvirring, og jeg tvivler heller ikke om, at det er rigtigt. — For Sve- riges Vedkommende kan man endnu ikke sige noget, da Sagen først er bleven obligatorisk der fra 1889. — Det er et teoretisk smukt System, det skal jeg erkende, det er et Fortrin derved, og det Fortrin skal jeg villig erkende, det har, men Teorierne kan man ogsaa købe for dyrt, og jeg mener i hvert Tilfælde, at i dette Forhold er der købt altfor dyrt. Jeg skal erkende een Ting til, nemlig at det kan være til Fordel og Vættelse for en Del Haandværkere, navnlig Skræddere og Stomagere, der staa i For- bindelse med Frankrig, da de skulle have deres Moder derfra. For dem kan Systemet have noget for sig, men der er jo intet Menneske, der forbyder de Herrer Skræddere, Stomagere og Hattemagere, der søge deres Støtte i Paris, at benytte det Maal, der er bedst for dem, saa det kan jo da ikke gøre noget til Sagen. — Jeg skal fremdeles er- kende, at det er en stor Fordel for National- økonomer og Statistkere — naar jeg siger Fordel, mener jeg dermed Vættelse — men de Folk kunne jo tage mere Tid til at gennearbejde deres Sager, og saa saa noget mere for det; det kan da heller ikke være nogen videre Skade, thi det kan ikke tage saa grumme meget mere Tid, og er det gaaet hidtil, saa vil det ogsaa kunne gaa fremdeles. — Jeg erkender fremdeles, at det kan være en Fordel for Storhandlerne, naar man fra dem undtager Tømmerhandlerne, der ikke blot mene, at de ikke ville have nogen Fordel af det, men mene, at de slet ikke ville kunne benytte det. Naar jeg stemte for de Herrer's Forslag ved 2den Behandling om den lille Ændring med en Undtagelse til Fordel for Tømmerhandlerne, saa gjorde jeg det i den flumle Hensigt at lægge en Hindring i Vejen paa Lovforslagets videre Vej.

Nu kommer jeg derefter til Ulejlighederne ved det nye System, som jeg imidlertid skal sammentrænge meget kort; de ere jo komne til Orde meget udførlig i Folketinget i 1875—1876, og man tør vel derfor antage, at alle ærede Medlemmer kende dem, saa at

jeg kan fatte mig i Kortshed. Jeg kan for en Del henholde mig til det ærede 5te Med- lem for 1ste Kredts (O. Hansen). Jeg stemte ogsaa for hans Ændringsforslag, og maatte ogsaa til Dels med samme Hensigt, idet jeg erkender, at flere af de Navne, han foreslaar indførte, ikke vare heldige. Derimod maa jeg ganske vist stemme for, naar man skalde have det System, at man kommer til danste Benævnelser. For Sprogets Vedkommende kan jeg for en Del henholde mig til det ærede Medlem, men jeg maa give den ærede Indenrigsminister Ret i den Bemærkning, at naar man er om for Modersmaalets Ren- hed, saa bør man ogsaa selv gøre sig Umage for at tale det rent, og ikke blande for mange fremmede Bestanddele ind deri; Sprogets Renhed er dog ikke Hovedsagen for mig, skønt det er meget slemt med Sproget. Men hvad der er meget værre, det er, at vi have nu en Gang dannet os en Forestillingskreds, og ere saaledes blevne vantte til at sætne Tanken ved de nuværende Maal-, Bøgt- og Numbestem- melser, som derved have bundet Hævd i Befolk- ningen. Disse Maal have deres naturlige Op- rindelse i Befolkningen, men dette System er et teoretisk System. Den franske Revolution havde, som alle vide, overordentlig lidt Respekt for det overleverede, og derfor havde den heller ikke Respekt, hvad dette angaar. Man skar Traaden over. Jeg veed nu ikke, hvornaar man skal have en ny Tidsindde- ling efter Vital-systemet, og jeg gad vide, hvor længe det kan vare; man har jo prøvet paa det i Frankrig, men jeg har ikke set, at man har gentaget Forsøget. Altsaa det Forslag, som her foreligger, er i den For- stand et Revolutionsforslag, at det skærer Traaden over; men den lader sig ikke over- skære, vi kunne indføre saa mange Meter- systemer, vi ville, de gamle Benævnelser for Maal og Bøgt ville dog vedblive at leve i den store Befolkning. Vi se jo, at selv efter den Smule Forandring — som dog var det rene Barneværk imod det, som vi nu tænke paa at gennemføre — som vi foretog 1861, regner man endnu med Lispund, Skippund, Fjerdingsspund og Lod, mange Steder i det mindste, uden at man endogaa har Anelse om, at der er noget, der hedder Kvint eller Centner. Man kan vedtage saa meget man vil, efter min Mening vil det ikke slaa Rod i Befolkningen. Det andet vil blive ved, det har saa fast og sikker en Grund at staa paa. Man kan desuden ikke have den For- del af Decimalsystemet, man skalde have af det i den Grad, som ønskeligt var; thi paa mange Omraader, s. Eks. ved Tidsinddelin- gen, er det ikke indført og bliver det næppe. Ligeledes ved Hartkornet. Man bliver alt-